

عنوان مقاله:

جایگاه رویکرد تجویزی در جامعه شناسی سیاسی

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 7، شماره 25 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

هادی جلالی اصل - دکتری علوم سیاسی، دانشگاه باقرالعلوم، قم، ایران و عضو انجمن مطالعات سیاسی حوزه

نورالدین شریعتمداری جزائری - استاد سطوح عالی حوزه علمیه، قم، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با بررسی جامعه شناسی سیاسی با نگاهی پسینی و تاریخی، با نگاهی پیشینی و هنجاری، به مطالعه جایگاه مسائل تجویزی در جامعه شناسی سیاسی پرداخته است. نتایج این پژوهش که به شیوه توصیفی-تحلیلی انجام شد، حاکی از آن است که چنانچه با نگاهی تحلیلی و رویکردی پیشینی به جامعه شناسی سیاسی بنگریم، لازم است وجوه تجویزی نیز در کنار وجوه توصیفی در جامعه شناسی سیاسی مورد بررسی قرار گیرند و حذف رویکرد هنجاری از جامعه شناسی سیاسی موجود، با توجه به مبانی پوزیتیویستی تحقق یافته، نه اینکه از نظر مبنایی، وجوه تجویزی، خارج از موضوعات مرتبط با جامعه شناسی سیاسی باشند. چرا که مبنای تمایز این علم، براساس موضوع است نه روش. بنابراین، روش های مختلف باعث تغییر ماهیت این رشته نمی شود. بازشناسی جایگاه وجوه تجویزی در جامعه شناسی سیاسی باعث می شود نقل به عنوان مهمترین روش در جامعه شناسی سیاسی با رویکردی اسلامی، جایگاه خود را بیابد. همچنین این موضوع نقضی مهم در تقسیم بندی گرایشات علوم سیاسی را برطرف کرده و با توجه به برجسته کردن اهمیت موضوع شناسی، زمینه را برای پیشرفت فقه سیاسی فراهم می سازد.

کلمات کلیدی:

رویکرد تجویزی، رویکرد توصیفی، جامعه شناسی سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/970481>

